

Misericordias

Př8,22-36

4.5.2025

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a pána Ježíše Krista.
Než vznikl svět a země, od věků navěky jsi ty, Bože.

Introit:

Ten, kdo má čisté ruce a srdce ryzí,
ten, kdo nezneužije mou duši,
ten, kdo nepřísahá lstivě.
Ten dojde požehnání od Hospodina, spravedlnosti od Boha, své spásy.

Píseň: 303

Čtení: J1,1-14

Píseň: 403, 560

Kázání: Př8,22-36

Hospodin měl mě při počátku cesty své, před skutky svými, přede všemi časy. Před věky ustavena jsem, před počátkem, prvé než byla země. Můžeme si oddychnout, moudrost tu prostě byla, je i bude. Moudrosti se nedá naučit. Moudrost je od počátku spolupoutnicí Hospodinovou.

Svět není nesmyslný, vychytralý, zlý. Svět nebyl stvořen jako něco nepatřičného, jako něco náhodného. Pětkrát zazní zvolání moudrosti, že tu byla dřív než tvoje či moje chození s Hospodinem. Pětkrát zazní, že moudrost tvoří společenství s Bohem.

Před věky ustavena jsem, před počátkem, prvé než byla země. Možná toto prohlášení moudrosti pobouřilo nejednoho filozofa, který hledal moudrost v učených knihách. Vznosně přemýšlel o vzniku kosmu, o prvotní příčině, která stvořila svět.

Ano, počátek všech věků, týdnů i dnů je Hospodin, a to je vlastně moudrostí, kterou si máme osvojit. Moudrostí, které se máme držet. Moudrostí, která nám říká: svět je dobré Boží stvoření. Moudrost jako něco vně člověka.

Když ještě nebylo propasti, zplozena jsem, když ještě nebylo studnic oplývajících vodami. Moudrost se neholedbá tím, že něco stvořila, moudrost je pouze tu, pouze doprovází. Moudrost dosvědčuje, kdo je ten, jenž stvořil vodu potřebnou k životu.

Prvé než hory založeny byly, než byli pahrbkové, zplozena jsem; Ještě byl neučinil země a rovin, ani začátku prachu okršku zemského. Když připravoval nebesa, byla jsem tu, když vyměřoval okrouhlost nad propastí; Když upevňoval oblaky u výsosti, když utvrzoval studnice propastí. Možná se někdo zeptá, co je to za moudrost, že Hospodin tvoří roviny, prach, vršky, nebesa, okrouhlosti, propasti, oblaka, prostě kosmos? Je to jen hmota. Kde je něco duchovního, povznášejícího? Právě v té hmotě, tělesnosti je moudrost, neboť tuto hmotu stvořil Hospodin. Věřím v moudré stvořitelské dílo. Věřím i v to, že příroda je moudrá a nepotřebuje dozorování člověka, který ji mnohdy svými zásahy ničí.

Ještě jedné výpovědi jsem si všimla. Hospodin *upevňoval oblaky u výsosti*. Výsosti, ze kterých zní andělské zpěvy, když se narodil Ježíš. Výsosti, na které podle zjevení Jana jsou svědkové slávy Boží. Z nich zní: *Hoden jsi, Pane, přijít slávu, a čest, i moc; nebo jsi stvořil všechny věci, a pro vůli tvou trvájí, i stvořeny jsou.*

Když ukládal moři cíl jeho, a vodám, aby nepřestupovaly rozkázání jeho, když vyměřoval základy země. Moře, vody, ty starověkého člověk děsily. Byly nevyzpytatelné. I pro nás v dnešní době povodně, které odnášení vše, co jim stojí v cestě, jsou nevypočitatelné. Často ničí. Přesto svědek víry píše, že je to v rámci Božích cest. Dalo by se říci: To vše je nesmyslné, zbytečné, „nemoudré“ počínání přírody, kterou bychom měli spoutat. Zde se dozvídáme, že je to moudré rozhodnutí přijímat toto vše, i když nás to zraňuje.

Moudrost není jen to, co je pro nás dobré, užitečné, využitelné. Moudrost člověka je bázeň. Bázeň, kterou má před Hospodinem. Je těžké se smířit s tím, že víra v Boha někdy nekončí happy endem. Přináší nástrahy moře, které člověk svým umem nedovede spoutat.

Byla jsem mu věrně po boku, byla jsem jeho potěšením den ze dne a radostně si před ním hrála v každý čas. Hraji si na jeho pevné zemi; mým potěšením je být s lidskými syny. Trochu nepatříčně nám zní obraz moudrosti, která je hravá. Většinou moudrost spojujeme s někým, kdo je vážný starý, usedlý. Zde je představena moudrost, která si hraje s člověkem. Je hravá, lehká, je něčím, co zabaví lidského syna svou živostí a hravostí.

Blaze tomu, kdo moudrost jednak poslouchá a jednak pustí do svého života. Moudrost jako spolehnutí se na Pána Boha. Moudrost, která dává žít těm, kteří se nechají moudrostí střežit.

Pane Ježíši Kriste, ty jsi pravá moudrost, ty jsi ten, kterého moudrost provázela na cestě kříže, vzkříšení. Jsi ten, který přicházíš, abys nás učinil moudrými v tomto čase.

Amen.

Píseň: 358

Večeře Páně